

Inhoudelijke invulling van de basisondersteuning

Wat is de vraag?

In het najaar van 2015 hebben vertegenwoordigers vanuit de schoolbesturen binnen het SWV zich samen met de coördinator gebogen over een definitie van basisondersteuning. Afspraak is destijds gemaakt om de basisondersteuning te leggen op het niveau van een verwijzing: op het moment dat de leerling, om niet te stagneren in ontwikkeling, meer dan 40% van de onderwijstijd buiten de eigen stamschool moet volgen. Tijdens haar bezoek in februari 2016 heeft de onderwijsinspectie echter aangegeven dat zij niet akkoord kan gaan met een dergelijke afspraak, aangezien dit zou impliceren dat de *inhoudelijke invulling* van de afspraak op iedere school verschillend zou zijn.

Basisondersteuning zou ouders, scholen en SWV daarmee nauwelijks houvast geven over wat het op *iedere school minimaal aanwezige ondersteuningsniveau* is. Met vertegenwoordigers vanuit de schoolbesturen is daarom vanaf het najaar van 2016 opnieuw het gesprek gevoerd hoe deze twee zaken (de bestaande afspraak en de eis van de inspectie) met elkaar in balans kunnen worden gebracht.

Wat zijn de overwegingen?

In eerste instantie is overwogen om de bestaande *afspraken* aan te passen, zodanig dat enerzijds een heldere inhoudelijke lijn zou ontstaan en anderzijds boven deze lijn voldoende gelegenheid zou bestaan voor individuele schoolbesturen om zich te onderscheiden. De meest voor de hand liggende 'grens' daarvoor is de toekenning van de inspectie van een basisarrangement. Dat zijn immers de basale eisen die aan kwaliteit van opbrengsten, expertise en aanbod worden gesteld voor iedere school: een goed fundament om onderscheidende schoolondersteuningsprofielen op te bouwen. Het maken van een dergelijke afspraak impliceert echter dat we 'terug bij af' zijn in de discussie. Hoe lager immers het niveau van basisondersteuning, hoe eerder we spreken van extra ondersteuning, hoe eerder er verplicht een OPP opgesteld dient te worden voor een leerling. Juist deze bureaucratische verplichting hebben we met de eerdere afspraak getracht te voorkomen. De keuze voor een afspraak over basisondersteuning lijkt daarmee eigenlijk een afweging tussen twee kwaden te worden: ongewenste bureaucratie of ongewenste diversiteit.

Wat is de oplossing?

In het land wordt of is de bovenstaande discussie op meerdere plekken op een vergelijkbare wijze gevoerd. Op enkele van deze plekken is al bij de start van passend onderwijs gekozen voor een systematiek waarbij onderscheid gemaakt wordt tussen de *afspraken* over basisondersteuning (de lat voor extra ondersteuning, de term) en de inhoudelijke *invulling* van die afspraak. Die invulling betreft dan een minimumstandaard voor te verwachten kwaliteit, aangevuld met de aanvullende mogelijkheden en expertise van de school (het schoolondersteuningsprofiel). De inspectie heeft daar in de afgelopen periode geen commentaar op gehad.

De vertegenwoordigers vanuit de schoolbesturen opteren voor een soortgelijk onderscheid in SWV Helmond-Peelland. De huidige *afspraken* blijft daarmee intact en blijft liggen op het niveau van een verwijzing (>40% onderwijs buiten stamschool). De inhoudelijke *invulling* van de basisondersteuning wordt echter *minimaal* vastgesteld op het niveau van het basisarrangement van de inspectie. Daarbovenop is het schoolbestuur verantwoordelijk voor ontwikkeling van het schoolondersteuningsprofiel. Op termijn zou de uitspraak eventueel uitgebreid kunnen worden naar meer specifieke eisen *binnen* de basisondersteuning. Voor nu lijkt bovenstaande echter een geëigende en (door de inspectie) getolereerde oplossing voor het bestaande vraagstuk.

Wat is nu exact de definitie?

Afspraak basisondersteuning: de afspraak dat alle scholen binnen het samenwerkingsverband, met behulp van het eigen bestuur, leerlingen kunnen opvangen tot aan een verwijzing (meer dan 40% van de onderwijstijd buiten stamschool moeten volgen).

Minimale inhoudelijk lat: de afspraak dat iedere school beschikt over een basisarrangement van de inspectie.

Visueel

